

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20228/2023
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ, сви из ..., уз учешће умешача на страни тужилаца ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Катарина Шелмић Уњић, адвокат из ..., против тужених ЖЖ из ..., чији је пуномоћник Бранко Уњић, адвокат из ... и ЗЗ из ..., чији је пуномоћник Гордијана Анђелић Бинић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужилаца и умешача на страни тужилаца и ревизији туженог ЖЖ, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 356/23 од 21.02.2023. године, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца и умешача на страни тужилаца и о посебној ревизији туженог ЖЖ, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 356/23 од 21.02.2023. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизија тужилаца и умешача на страни тужилаца и ревизија туженог ЖЖ изјављене против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 356/23 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 3059/16 од 08.06.2022. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да је ништав уговор о купопродаји непокретности Ов1 12888/13 закључен и оверен пред Основним судом у Крушевцу на дан 01.07.2013. године између туженог ЖЖ као продавца са једне стране и туженог ЗЗ као купца са друге стране, који се односи на пословни простор који се налази на кп ... КО ... у ул. ... укупне површине 106,88 м² који је у лн ... КО ... уписан у В листу - други део, број посебног дела 16/1, приземље пословни простор - једна просторија пословних услуга у површини од 19м² и под редним бројем 2-1, спрат број посебног дела 16 у површини од 88м², стамбена зграда бр. 4 улаз 26, и да исти не производи правно дејство. Обавезани су тужиоци и умешач на страни тужилаца да туженом ЗЗ на име трошкова поступка солидарно исплате укупан износ од 167.950,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 356/23 од 21.02.2023. године одбијене су као неосноване жалба тужилаца и умешача на страни тужилаца и жалба туженог ЖЖ и наведена првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци и умешач на страни тужилаца су изјавили благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложили да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана. Благовремену ревизију изјавио је и тужени ЖЖ, такође због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку, такође ради уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса, као и питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије само уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизијама, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законом прописани услови који би оправдали потребу одлучивања о ревизијама као изузетно дозвољеним.

У конкретном случају, правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за утврђење да је ништав и дејство не производи уговор о купопродаји пословног простора који је између тужених закључен 01.07.2013. године уз оверу потписа уговорника, и за предмет има купопродају пословног простора укупне површине 106,88 м² и књижно је спроведен уписом права својине на туженог ЗЗ, решењем РГЗ од 14.09.2016. године, уз формирање два пословна простора ознака 16/1 и 16 са површинама од 19м² у приземљу и 88м² на спрату. Према утврђењу на ком су засноване пресуде нижестепених судова, по овом уговору закљученом у прописаној форми уговорне обавезе су испуњене, и уз дату оцену да не постоје разлози ништавости уговора у смислу члана 103. Закона о облигационим односима одбијен је тужбени захтев, узимањем у обзир чињеница да је тужени ЖЖ претходно уговором о купопродаји од 09.04.2008. године купио пословни простор од 106,88 м², прикупљао новчана средства за финансирање изградње - надоградње стамбеног објекта, укључујући средства која су му предале странке и умешач на страни тужилаца, по

нереализованим уговорима и предуговорима о заједничком учешћу у финансирању изградње - надградње стамбеног објекта, а до које није дошло, да је он исходио промену намене купљеног пословног простора у трособан стан и укњижен био са правом својине од 01.08.2013. године до доношења решења о упису својине на туженог 33 14.09.2016. године, као и да његово признање тужбеног захтева тужилаца у овој парници не може утицати на другачији исход спора, као ни претходно признање које је дао у поступку по тужби тужиље АА на основу којег је донета пресуда на основу признања 05.10.2016. године, након учињеног располагања и уписа права у корист туженог 33. По налажењу нижестепених судова, уговор закључен између тужених као релативизовани правни посао пуноважан је и дејство производи, а супротно томе није основан тужбени захтев за утврђење ништавости уговора.

Разлог изузетне дозвољености ревизије не могу бити наводи ревизија о непотпуно утврђеном чињеничном стању у погледу стварне воље уговорних страна и оцене суда о наступелој доказној преклузији, јер због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члан 403. став 2. ЗПП који у овом случају није примењен, ревизија не може да се изјави ни као редовна (члан 407. став 2. ЗПП), а ни као посебна ревизија. Ценећи разлоге подносилаца ревизије за одлучивање о ревизијама као посебним, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови из цитиране одредбе члана 404. став 1. ЗПП да се дозволи одлучивање о ревизијама као посебним.

Из изнетих разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 11.10.2016. године, а на рочишту одржаном 01.12.2016. године вредност предмета спора је означена на 100.000.00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном сл учају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора евидентно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије, Врховни суд нашао да ревизија тужилаца и умешачан а страни тужилаца, као и ревизија туженог нису дозвољене применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић